

Retten i Koldings DOM - 20. oktober 2021 - 1-6649/2021 - 3700-72305-00062-21

Anklagemyndigheden mod T , født december 1987

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 6. september 2021.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

færdselslovens § 117 a, stk. 1 og § 118, stk. 1, nr. 1 jf. § 42, stk. 1, nr. 1,

ved den 1. september 2020 ca. kl. 16.30 at have ført personbil med reg. nr. ... ad Lærkevej i Kolding med mindst 81 km/t, selv om hastigheden i tættere bebygget område ikke må overstige 50 km/t, hvilket udgjorde en overskridelse på mere end 60 % af den tilladte hastighed, og selv om han var frakendt førerretten.

2.

straffelovens § 266, trusler,

ved den 23. juni 2021 ca. kl. 23.00 på Adresse1 i Fredericia henvendt til F1 at have udtalt: "Jeg knepper dig", samt "Jeg dræber dig", eller lignende, ligesom tiltale henvendt til F2 udtalte: "Jeg brækker din næse, smadrer dit hoved og voldtager din mor", eller lignende, samt "Enten dør din mor eller bror", eller lignende, samt "Jeg skal nok dræbe din far, om det giver mig 10 år, det er jeg ligeglad med", eller lignende, samt "Jeg knepper dig, voldtager dig og dræber dig", eller lignende, samt "Jeg dræber din far og din bror", eller lignende, hvilket var egnet til at skabe alvorlig frygt for F1's og F2's eller andres liv, helbred eller velfærd.

3.

straffelovens § 279, bedrageri,

ved den 8. juli 2021 kl. 22.21 via internetportalen Trivago, at have booket værelse til en person på F3 , uden at tilknytte kreditkortoplysninger, for derigennem at skaffe sig selv eller andre uberettiget vinding, samt derefter over for personalet at have oplyst, at der var sket betaling i forbindelse med bookningen, hvorefter tiltalte benyttede værelset og efterfølgende forlod stedet uden at betale, hvorved F3 led et formuetab på 450 kr. eller risiko herfor.

4.

straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 21, og § 216, stk. 1, jf. § 225, alt jf. § 222, stk. 1, § 210, stk. 3, jf. stk. 1, og § 232, stk. 1, forsøg på voldtægt, og voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje, med eget barn under 15 år, og blufærdighedskrænkelse,

ved i perioden mellem den 9. juli 2021 ca. kl. 22.00 og den 10. juli 2021 ca. kl. 01.45, på F3 , Adresse2 i By1 , at have forsøgt at opnå samleje med sin datter F4 , født 30. juli 2006, uden hendes samtykke, idet tiltalte tog tøjet af hende, så hun kun var iført undertøj, hvorefter tiltalte rørte og kyssede hende ved bagdelen, brysterne og på kroppen, uagtet at hun gentagne gange sagde "lad være" og "stop" eller lignende, ligesom tiltalte efterfølgende trak hendes trusser ned og indførte sine fingre i hendes skede og bevægede dem, ligesom han forsøgte at føre sin penis ind i hendes skede, alt uagtet at F4 først lod som om at hun sov, og efterfølgende gentagne gange sagde "lad være" og "stop" eller lignende, ligesom hun græd, og forsøgte at skubbe tiltalte væk.

5.

færdselslovens § 117 a, stk. 1,

ved den 9. juli 2021 ca. kl. 19.00, at have ført personbil med reg. nr. ... ad blandt andet Danmarksgade i Vejle, selv om han var frakendt førerretten.

6.

færdselslovens § 117 a, stk. 1,

ved den 10. juli 2021 ca. kl. 01.30, at have ført personbil med reg. nr. ... i området ved F3 i By1 , selv om han var frakendt førerretten.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, og at frakendelsen skal ske betinget, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 3.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 2, nr. 3 og nr. 6, udvises med et indrejseforbud for bestandig, jf. § 32, stk. 4, nr. 7.

Tiltalte har nægtet erkendt sig skyldig i forhold 1, erkendt sig delvis skyldig i forhold 2, nægtet sig skyldig i forhold 3 og 4, samt erkendt sig skyldig i forhold 5 og 6.

Tiltalte har accepteret påstanden om betinget frakendelse af førerretten og påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

F4 har påstået, at tiltalte skal betale 115.000 kr. i tortgodtgørelse.

Tiltalte har bestridt pligten og kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte, T , og af vidnerne, F2 , F1 , V1 og V2 .

Der er afspillet videoafhøring af vidnet F4 .

[FORKLARINGER UDELAGT]

Forstraffe

Tiltalte T er tidligere straffet af betydning for denne sag ved

- dom af 3. september 2004 med en socialpædagogisk behandling af to års varighed efter straffelovens § 74 a, for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 244 og § 288, stk. 1 nr. 1. Stadfæstet ved Vestre Landsrets anke dom af 4. april 2005,
- dom af 14. april 2005 med en forlængelse af foranstaltningen iværksat ved dom af 4. april 2005 for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 244,
- dom af 22. oktober 2009 med en bøde og betinget fængsel i 14 dage for blandt andet overtrædelse af straffelovens § 266, bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 2 og våbenbekendtgørelsen § 14, stk. 1, nr. 9,
- dom af 21. januar 2011 med fængsel i 10 år samt udvist for bestandig for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 21, § 124, stk. 1 og stk. 4, 1. pkt., og § 192 a, stk. 1. Ved Vestre Landsrets anke dom af 21. november 2011 blev straffen nedsat til 9 års fængsel, og tiltalte blev frifundet for påstanden om udvisning.
- dom af 8. november 2018 med bøde, 18.500 kr. og føreretsfrakendelse i 3 år fra den 12. august 2019 for overtrædelse af blandt andet færdselslovens § 117, jf. § 54, stk. 1, nr. 2.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Udlændingestyrelsen har den 24. september 2021 udtalt følgende:

" ...

Opholdsgrundlag og længde

T er født i Danmark og har, som barn af forældre med opholdstilladelse i Danmark, været fritaget fra krav om selvstændig opholdsbevis indtil sit 18. fyldte år hvor han skal søge om opholdstilladelse på selvstændigt grundlag.

Pågældendes er den 13. december 2009 blevet meddelt selvstændig tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark.

Længden af T's lovlige ophold i relation til udvisnings bestemmelserne regnes fra den 16. december 1987, hvor pågældende blev født og tilmeldt folkeregistret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T har således når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes haft lovligt ophold i Danmark i ca. 27 år.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 2, nr. 3 og nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 2 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 3 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 216 og § 225 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 14. juli 2021.

Heraf fremgår at T blandt andet har oplyst, at han:

- er født og opvokset i Danmark
- primært har dansk omgangskreds
- taler og skriver dansk og tyrkisk
- ikke lider af nogen alvorlige sygdomme
- er gift og bor på fælles adresse med sin ægtefælle og deres to fællesbørn, X1 og X2
- har et særbarn, X3, som er dansk statsborger, som han ikke har kontakt med
- har et særbarn, F4, som er dansk statsborger, som han ikke er registreret biologiske far til
- har sine forældre og søskende i Danmark.

Udlændingestyrelsen skal i denne forbindelse bemærke, at det kan være i strid med den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, at henvise en familie til at udøve familielivet i et tredjeland, såfremt der er børn, der har opnået selvstændig tilknytning til Danmark, idet Danmark i de sager vil være nærmest til at beskytte familielivet i medfør af den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Et barn kan opnå selvstændig tilknytning til Danmark ved at opholde sig i landet i ca. 6-7 år i sine formative år, der starter ved skolealderen. Selvstændig tilknytning kan dog også opnås ved en tidligere alder, såfremt barnet før skolealderen har været indmeldt i daginstitutioner i Danmark.

Udlændingestyrelsen skal hertil bemærke, at pågældendes børn, X1 og X2, kan have opnået selvstændig tilknytning til Danmark, idet børnene er født i Danmark og har opholdt sig her i landet henholdsvis 11 og 16 år. Det kan derfor være i strid med den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, at henvise familien til at udøve familielivet i Tyrkiet, idet Danmark er nærmest til at beskytte familielivet i medfør af den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Udlændingestyrelsen skal desuden bemærke, at en vurdering af barnets tarv som defineret i FN konventionen om Barnets Rettigheder, ligeledes bør indgå i Domstolens vurdering af udvisningsspørgsmålet.

Udlændingestyrelsen skal desuden gøre opmærksom på, at af T har et barn, der er mindreårig dansk statsborger på 13 år.

Udlændingestyrelsen skal i den forbindelse bemærke, at et tredjelandsfamiliemedlem kan have en afledt opholdsret, som følge af et mindreårigt unionsborgerbarns ret til ophold i EU, jf. artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

EU-Domstolen fastlog ved dom af 8. marts 2011 i sag C-34/09, Zambrano, at der findes *ganske særlige situationer*, hvor en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, uanset den omstændighed, at den sekundære ret vedrørende tredjelandstatsborgerens ophold ikke finder anvendelse, og at unionsborgeren ikke har udøvet sin ret til fri bevægelighed, ikke desto mindre skal

tildeles en opholdsret i de situationer, hvor den effektive virkning af unionsborgerskabet ellers vil blive bragt i fare. Dette kan være tilfældet i de sager, hvor unionsborgeren som følge af, at tredjelandsstatsborgeren nægtes opholdsret, reelt bliver nødsaget til at forlade Unionens område og dermed bliver frataget den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, som unionsborgeren er tildelt ved denne status.

Rækkevidden af præmisserne i Zambrano-dommen blev efterfølgende præciseret i af EU-Domstolen i dommen *C-133/15, Chavez-Vilchez*, af 10. maj 2017.

Det fremgår af dommen, at en tredjelandsstatsborger, der er forælder til en mindreårig dansk statsborger, under visse betingelser kan opnå ophold i Danmark (afledt opholdsret), hvis et afslag på ret til ophold til tredjelandsstatsborgeren vil betyde, at barnet vil blive nødt til at forlade Unionens område. EU-Domstolen fastslog i den forbindelse, at det i de konkrete sager skal afgøres hvilken forælder, der faktisk tager sig af barnet, og om der består et faktisk kvalificeret afhængighedsforhold mellem barnet og den forælder, der er tredjelandsstatsborger, således at forælderene den primære omsorgsperson i barnets liv.

Det skal endvidere oplyses, at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en tredjelandsforælder, der har en afledt opholdsret i medfør af TEU art. 20, skal være begrundet i tredjelandsstatsborgerens personlige adfærd, som skal udgøre en *reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der er til skade for en grundlæggende samfundsinteresse*.

Udlændingestyrelsen skal hertil bemærke, at det på baggrund af de oplysninger, der fremgår af politiets afhøringsrapport af 14. juli 2021 om, at pågældende ikke har kontakt med det danske statsborgerbarn, er styrelsens vurdering, at af T ikke er beskyttet af de rettigheder, som kan udledes af Chavez-Vilchezdommen, hvorfor en udvisning af pågældende ikke vurderes at være uforenelig med EU-reglerne.

Udlændingestyrelsen bemærker, at det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for pågældendes herboende ægtefælle og børn, såfremt pågældende bliver udvist af Danmark.

Associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU

Det følger af artikel 14 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 (i det følgende benævnt Associeringsaftalen), at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, alene kan udvises af værtsstaten, når det er begrundet i hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed. Efter EU-Domstolens praksis betyder dette, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, kun vil kunne udvises, hvis den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn. En beslutning om udvisning kan således ikke automatisk træffes efter en straffedom med generalpræventive formål.

Efter artikel 6 kan en tyrkisk arbejdstager, som har haft lovlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver i en medlemsstat i et år eller mere, have ret til at få fornyet sin arbejdstilladelse i samme medlemsstat.

Efter artikel 7 kan denne ret efter omstændighederne også udstrækkes til at omfatte familiemedlemmer til den tyrkiske statsborger, som er omfattet af artikel 6. Efter artikel 7 kan det bl.a. have betydning, hvor længe familiemedlemmet har haft lovligt ophold i værtslandet. For så vidt angår børn kan

det desuden have betydning, om barnet har gennemført en erhvervsuddannelse i værtslandet, og om en af forældrene har været lovligt beskæftiget i værtslandet.

Associeringsretlige oplysninger:

T har oplyst, at han:

- har eksamensbevis fra HG
- tidligere har været ansat hos X4 fra 2006-2008
- har været selvstændig fra 2018-2019, hvorefter hans virksomhed gik konkurs, og at han har været på kontanthjælp lige siden
- er gift med en tyrkisk statsborger, at ægtefællen er på ressourceforløb i kommunen, og at hun tidligere har været ansat hos X4 i samme periode som ham selv
- har sine forældre i Danmark, at de er tyrkisk statsborgere, at de er pensionerede, og at hans far er beskæftiget i kommunen hvor han pakker medicin til syge/ældre
- har taget et svejsecertifikat på AMU i 2014
- ikke kan huske, hvilke perioder hans forældre har arbejdet og hvor
- har boet sammen med sine forældre fra fødsel indtil sit fyldte 18. år.

Af E-indkomstregistret fremgår det, at X5 :

- ikke har haft indtægter fra 2010 til oktober 2015
- har modtaget SU i november 2015
- har modtaget kontanthjælp fra februar 2016 til juli 2018
- ikke har haft indtægter fra august 2018 til januar 2019
- har modtaget kontanthjælp fra februar 2019 til juni 2021.

Udlændingestyrelsen har på baggrund af foreliggende oplysninger vurderet, at T ikke er omfattet af artikel 6 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80. Udlændingestyrelsen har lagt vægt på, at pågældende ikke forinden varetægtsfængsling eller anholdelsen, har været i beskæftigelse inden for de seneste 6 måneder, idet det fremgår af e-indkomst, at vedkommende har modtaget kontanthjælp de seneste år samt at han ikke har haft nogen reel stabil indkomst, hvorfor pågældende har fortabt sine eventuelt optjente rettigheder efter artikel 6.

Udlændingestyrelsen har ikke modtaget oplysninger om pågældendes ægtefælles og forældres tilknytning til det danske arbejdsmarked. Udlændingestyrelsen har dermed ikke kunnet vurdere om pågældende opfylder kravene i artikel 7.

Såfremt det kan lægges til grund, at T har gennemført en erhvervsuddannelse i værtslandet, og at en af forældrene har været lovligt beskæftiget i denne medlemsstat i mindst tre år, kan pågældende have optjent rettigheder efter artikel 7, stk. 2 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af ikke under 2 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2, nr. 3 og nr. 6.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2 og nr. 4-7.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-9 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det bemærkes endvidere, at indrejseforbuddet, efter stk. 5, nr. 1, kan meddeles af kortere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 4, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

..."

Personlige forhold

Tiltalte, T, har om sine personlige forhold forklaret, at han er opdraget efter danske værdier. Han og hans hustru har også opdraget deres børn efter danske værdier. De taler dansk derhjemme, og hans hustru går ikke med tørklæde. Han har altid boet i Danmark, og han føler sig som dansker. Han har været depressiv på grund af sin tidligere afsoning og stressende arbejde med den selvstændige virksomhed. Han vil gerne starte selvstændig virksomhed med en webshop med salg af tøj og tekstil.

Hans forældre har altid arbejdet. Hans forældre er pensionister, men hans far pakker medicin på et apotek i Fredericia. Hans mor har arbejdet på X4, indtil hun blev pensioneret.

Han skrev til F4, at han havde 4 virksomheder i Tyrkiet, fordi han gerne ville være et forbillede for hende. Det var også derfor, at han skrev, at han ejede en skønhedssalon i Tyrkiet, som hun kunne blive uddannet i, selvom han ikke ejer en skønhedssalon i Tyrkiet. Han ville bare være et godt forbillede. F4 kendte ham ikke, og hun skulle ikke vide, at han for tiden var en deprimeret mand.

Han har ikke været i Tyrkiet i længere perioder. På grund af Covid19 sad han i 2020 fast i Tyrkiet i næsten 3 måneder efter en ferie. Han har været på fodboldrejse i Tyrkiet med sin søn. Hvis han udvises, vil hans kone og børn vil blive boende i Danmark.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 14. juli 2021.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Forhold 1, 5 og 6

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig i forhold 1, 5 og 6. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i disse forhold.

Forhold 2

Tiltalte har erkendt sig delvis skyldig, idet han erkender at have udtalt trusler om at dræbe personer i hans kones familie.

F2 har forklaret, at tiltalte truede hendes mor med at dræbe hende og kneppe hende, og at han truede med at dræbe hendes far og bror. F2 har forklaret, at tiltalte ikke truede hende.

Retten finder det efter forklaringerne bevist, at tiltalte truede med at dræbe F1 samt F2's far og bror, og tiltalte findes skyldig i denne del af tiltalen.

Efter F2's forklaring frifindes tiltalte for den del af tiltalen, som angår trusler mod hende.

Retten finder, at udtalelserne om at "knepe" må anses for at indeholde en trussel om vold. Efter truslens ordlyd sammenholdt med de omstændigheder, hvorunder den var fremsat, anses truslen efter en samlet vurdering for at være en trussel om simpel vold, der ikke er omfattet af straffelovens § 266, og tiltalte frifindes derfor også for denne del af tiltalen i forhold 2.

Forhold 3

Anklageren har ikke mod tiltaltes benægtelse ført det nødvendige bevis for en domfældelse ved at fremlægge udskrift af tiltaltes bookning af hotelværelset. Tiltalte frifindes derfor for dette forhold.

Forhold 4

Tiltalte og F4 har samstemmende forklaret, at de tog til F3, hvor tiltalte havde booket et værelse, og at de her drak alkohol.

Tiltalte har forklaret, at han anså sig selv som F4's biologiske far, og at han vidste, at hun var 14 år.

Tiltalte har forklaret, at han efter nogen tid blev træt, hvorefter han fuldt påklædt faldt i søvn i sin egen seng. Da han vågnede, var F4 ikke på værelset, og hendes ting var væk. Han skrev til hende, og han kørte rundt i området for at lede efter hende, hvorefter han kørte hjem.

Tiltalte har benægtet, at han senere har slettet nogle af de sendte beskeder. Tiltalte har hævdet, at F4 talte usandt, når hun har forklaret, at han rørte og kyssede hende på kroppen, indførte sine fingre i hendes skede og at han forsøgte at opnå samleje med hende.

F4 har forklaret, at tiltalte to gange lagde sig over i hendes seng, at han begge gange forinden havde taget sit tøj af, og at han begge gange trak hendes trusser ned til midt på lårene. F4 har videre forklaret, at tiltalte den første gang berørte hendes krop på blandt andet ryg og bagdel, kyssede hende på kinden, og at tiltalte den anden gang førte sine fingre ind i hendes skede, hvorefter han bevægede dem, samt at han herefter trak hendes bagdel op til "doggy-style", og hun tænkte, at det var hans hensigt at føre sit lem ind i hendes skede, at hun sagde "stop" og at hun ikke havde "lyst til det her", hvorefter tiltalte stoppede sit forhavende.

En dommer udtaler herefter:

Jeg finder, at F4's forklaring ikke i sig selv er tilstrækkelig, og da der ikke er øvrige beviser, som medfører, at anklagemyndigheden har løftet bevisbyrden for, at tiltalte er skyldig, stemmer jeg for at frifinde tiltalte for tiltalen i forhold 4.

Jeg har ved vurderingen lagt vægt på, at F4 allerede inden mødet med tiltalte den 9. juli 2021 havde opmærksomhed på, at der kunne ske kidnapning og voldtægt, og at dette kan have haft en betydning for hendes forklaring.

To dommere udtaler herefter:

Vi finder, at F4's forklaring støttes af den korrespondance, som hun efter midnat havde med V1, af at hun midt om natten forlod hotellet i By1, uden at hun havde mulighed for transport derfra, og at hun gemte sig for tiltalte, da han kørte rundt for at lede efter hende.

Forklaringen støttes videre af den besked, som F4 kl. 01.46 sendte som screenshot til V1. Den sendte screenshot indeholdt 3 beskeder fra tiltalte, som F4 havde modtaget kl. 01.45, og hvoraf der fremgik følgende: "Hvad laver du?", "Skal jeg ikke bare køre dig hjem", "Ellers tag en taxi". Disse beskeder er senere slettet i WhatsApp tråden mellem tiltalte og F4, og retten lægger til grund, at tiltalte har slettet disse beskeder.

Herefter og med henvisning til deres relation og de beskeder, som tiltalte sendte til F4 den 8. juli 2021, F4's alder samt tiltaltes og F4's divergerende forklaringer om indtagelsen af alkohol og rygning af en joint, finder retten efter en samlet vurdering, at F4 har afgivet en troværdig forklaring om hændelsesforløbet den 9. og 10. juli 2021, herunder af hændelsesforløbet på hotelværelset. Det findes på denne bag-

grund ubetænkeligt at tilsidesætte tiltaltes forklaring om hændelsesforløbet på hotellet. Vi finder det herefter bevist, at tiltalte med befølinger krænkede F4's blufærdighed, at han førte sine fingre ind i hendes skede og at han forsøgte at opnå samleje med hende.

En dommer finder, at tiltalte efter F4's protest frivilligt afstod fra fuldbyrdelse af samlejet, og at forsøget derfor ikke straffes, jf. straffelovens § 22. Denne dommer stemmer derfor for at frifinde tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 21.

En dommer finder, at tiltalte var klar over, at F4 ikke på nogen måde havde eller kunne have givet samtykke til samleje, og at han har handlet forsætligt, da han forsøgte at have samleje med hende, hvorfor denne dommer stemmer for at finde tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 21.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, hvorefter tiltalte i forhold 4 er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 225, jf. § 222, stk. 1, § 210, stk. 3, jf. stk. 1, og § 232, stk. 1.

Strafudmåling

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år og 3 måneder, jf. straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 225, jf. § 222, stk. 1, § 210, stk. 3, jf. stk. 1, § 232, stk. 1, og § 266, og færdselslovens § 117 a, stk. 1 og § 118, stk. 1, nr. 1 jf. § 42, stk. 1 nr. 1.

Frakendelse af førerretten

Tiltalte har ved den kørsel, som er beskrevet i forhold 1, ført motordrevet køretøj på en sådan måde, at førerretten skal frakendes ham. Tiltalte beholder dog førerretten, hvis han ikke inden for 3 år fra endelig dom igen fører motordrevet køretøj på en sådan måde, at førerretten skal frakendes, jf. færdselslovens § 125, stk. 4, jf. § 125, stk. 1, nr. 3.

Udvisning

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 2, nr. 3 og nr. 6, at tiltalte skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte er tyrkisk statsborger. Til trods for den beskrevne usikkerhed i udtalelsen fra Udlændingestyrelsen anser retten efter det oplyste om tiltalte og hans forældres forhold tiltalte for omfattet af artikel 7 i Associeringsaftalen, Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980.

Det følger af aftalens artikel 14, stk. 1, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af afgørelsen, kun kan udvises af opholdsstaten, når dette er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed.

Retten finder, at den kriminalitet, som tiltalte er dømt for, udgør en reel og tilstrækkelig alvorlig trussel, der vedrører en grundlæggende samfundsinteresse. Tiltalte er endvidere tidligere i 2011 idømt 9 års fængsel for blandt andet flere røverier og forsøg herpå samt våbenbesiddelse. Trusselsbetingelsen må derfor anses for opfyldt.

Ved vurderingen af proportionaliteten ved en udvisning lægges det til grund, at tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 27 år, at han er gift og har mindreårige børn, ligesom en stor del af hans øvrige familie bor i Danmark. Han er uden arbejde.

Retten lægger til grund, at tiltaltes tilknytning til Danmark er meget stærkere end hans tilknytning til Tyrkiet. Han har dog udover sit statsborgerskab en vis tilknytning til Tyrkiet, og han vil ikke være uden forudsætninger for at begå sig i Tyrkiet, hvis han udvises.

To dommere udtaler:

Uanset arten og grovheden af kriminaliteten, som tiltalte nu er dømt for, finder vi, at tiltaltes tilknytning til Danmark er så stærk, at det vil være en uproportionel foranstaltning, såfremt han udvises. Vi har særligt lagt vægt på, at tiltalte er født og opvokset her i landet, og at han har mindreårige børn. Efter en samlet vurdering finder vi, at det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise tiltalte. Vi stemmer derfor for at frifinde tiltalte for påstanden om udvisning.

En dommer udtaler:

Efter arten og grovheden af den aktuelle og den tidligere kriminalitet finder jeg efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod en udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og hans svage tilknytning til Tyrkiet. Det bemærkes, at hans familie vil kunne opretholde kontakten med ham, herunder ved besøg i Tyrkiet og ved at kommunikere via telefon og internet. Det bemærkes, at børnene er henholdsvis 12 og 16 år og at tiltalte har afsonet i en længere periode under deres opvækst. Det har endvidere indgået vurderingen, at der ville være tale om et tidsbegrænset indrejseforbud. Da udvisning således ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, finder jeg, at betingelserne for udvisning er opfyldt, og jeg stemmer for, at tiltalte udvises.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen frifindes tiltalte for påstanden om udvisning, og han tildeles i medfør af udlændingelovens § 24 b, stk. 1, en advarsel om udvisning.

Godtgørelse for tort

Efter retsformandens bestemmelse tages F4's påstand om godtgørelse for tort til følge efter erstatningslovens § 26, stk. 1, jf. stk. 2, idet beløbet dog passende bør fastsættes til 30.000 kr. med renter efter erstatningsansvarslovens § 16.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T , straffes med fængsel i 1 år og 3 måneder.

Tiltalte frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, der kræver kørekort, bortset fra lille knallert.

Tiltalte beholder dog førerretten, hvis han ikke igen inden for 3 år fra endelig dom fører motordrevet køretøj på en sådan måde, at førerretten skal frakendes ham.

Tiltalte tildes en advarsel om udvisning. Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 30.000 kr. til F4 , co. advokat Morten Bünemann Dalsgaard, Løvenørns-gade 17, 8700 Horsens. Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Bente Thanning

dommer

.....

Vestre Landsrets 7. afdelings DOM - 12. april 2022 - S-2300-21

(dommerne Ida Skouvig, Linda Hangaard og Thomas Klyver med domsmænd) i ankesag

Anklagemyndigheden mod T , født december 1987, (advokat Nicolai Berg, Fredericia)

Retten i Kolding har den 20. oktober 2021 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 6649/2021).

Påstande

Tiltalte, T , har påstået frifindelse i forhold 4, og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans i sagens forhold 4, og skærpelse, herunder således at forhold 1, 5 og 6 henføres under færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, og at tiltalte frakendes førerretten ubetinget.

Anklagemyndigheden har endvidere påstået tiltalte udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandigt.

F4 har gentaget sin påstand for byretten om godtgørelse.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravet om godtgørelse og har bestridt kravet størrelsesmæssigt.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne V1 og V2 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Der er desuden afspillet videoafhøring af vidnet F4 .

Tiltalte har supplerende forklaret, at det var hans kone, der fandt frem til F4 . Hun syntes, at børnene skulle lære hinanden at kende. F4 blev glad, da han kontaktede hende, og de snakkede godt sammen, da de mødtes.

F4 havde overnattet hos ham og hans familie nogle gange i løbet af ca. en uge. F4 ville gerne mødes med ham igen og overnatte sammen med ham. Han lod F4 bestemme, hvad de skulle lave, fordi han først lige havde lært hende at kende. De aftalte, at de skulle tage på hotel, hvor de skulle drikke og overnatte. Han bestilte et værelse til en voksen, men ringede til hotellet efterfølgende og sagde, at han gerne ville have en ekstraseng. Hvis han ikke havde gjort det, ville der bare have været en dobbeltseng. Han bad F4 slå lokationstjenesten på telefonen fra, fordi det ville se forkert ud, hvis hendes mor eller mormor kom forbi og så ham sidde og drikke sammen med hende. Han kan også godt selv se, at det var en stor fejl at tage på hotel og drikke sammen med F4 . Der foregik ikke noget seksuelt mellem ham og F4 . Han har på ingen måde forgrebet sig på hende.

På hotellet sad de og drak lidt sammen. Han var træt, fordi han havde været på arbejde og faldt i søvn på et tidspunkt. Han mener, at det var før midnat, men husker ikke tidspunktet. Han sov ikke ret længe, og da han vågnede, var F4 væk. Han har slettet nogle af de beskeder, som han har sendt til F4 . Det er sket, når han har formuleret sig forkert. Det kan godt være, at han den pågældende nat slettede tre beskeder til F4 .

Da han opdagede, at F4 ikke var på hotellet, ledte han kortvarigt efter hende, men han kunne ikke ringe til nogen, og han skulle op på arbejde næste dag. Da han ikke kunne finde hende, tænkte han, at hun nok var taget hjem. Derfor kørte han hjem til sin familie. Nogle dage senere skrev F4 til hans datter og spurgte, om han havde gjort noget mærkeligt ved hende. Kort tid efter blev han anholdt.

Foreholdt besked af 20. juni 2021 (ekstrakten side 597), hvor F4 giver udtryk for bekymring over, om han vil gøre hende noget eller kidnappe hende, har han forklaret, at de også talte om det. Han sagde til hende, at hun ikke skulle være bange, og at hans anden datter var lige så fri som hende. Han kunne godt mærke på F4 , at hun var nervøs for, om han kunne finde på at gøre hende noget.

På et tidspunkt skrev F4 til ham, at hendes stedfar havde gjort nogle klamme ting ved hende. Foreholdt besked fra F4 til ham sendt den 14. juni 2021, kl. 22:29:04 (ekstrakten side 535) har han forklaret, at da de var på hotellet, fortalte F4, at hendes stedfar havde taget på hende. Hun fik tårer i øjnene, da hun fortalte om det og gad ikke at snakke mere om det.

Da han var faldet i søvn på hotellet, prikkede F4 til ham for at vække ham. Han sagde til hende, at han var nødt til at sove lidt. Da han vågnede igen, var F4 væk. Han tænkte, at hun nok var taget til den fest, som de tidligere på aftenen havde set tæt på hotellet. Da hun ikke var der, kørte han lidt rundt for at lede efter hende.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han startede egen virksomhed, da han blev løsladt i 2016. Virksomheden gik konkurs omkring februar 2021. De år, han drev selvstændig virksomhed, fik han supplerende kontanthjælp. Han mener ikke, at han i 2020 fik ca. 183.000 kr. i supplerende kontanthjælp. Han var ophørt med at få kontanthjælp ca. 10 dage før, han blev anholdt, fordi han skulle åbne selvstændig virksomhed igen.

Han er stadig gift og får besøg af sin kone og deres børn en gang om ugen. Han har yderligere en yngre søn, som han har set én gang i 2019. Hans kone har midlertidigt fået den fulde forældremyndighed over deres fælles børn. Hun står for forsørgelsen af dem, mens han er varetægtsfængslet, og der er derfor nogle ydelser, som hun ikke kan få, hvis han har del i forældremyndigheden. Når han bliver løsladt, skal han have del i forældremyndigheden igen. Han har stadig tæt kontakt med sine forældre og søskende.

Han og familien har ofte været på ferie i Tyrkiet. Han var i Tyrkiet to gange med kort mellemrum i maj og juni 2021. Den ene gang skulle han til Tyrkiet for at udfylde nogle papirer, fordi han ikke havde aftjent sin værnepligt og derfor var efterlyst.

I 2020-2021 undersøgte han muligheden for at starte selvstændig virksomhed og bo i Tyrkiet. Det var baggrunden for, at han opholdt sig hos sin onkel i Tyrkiet i en periode på ca. 3 uger. Det var i samme periode, han ordnede papirerne vedrørende sin værnepligt. Han har hverken arbejdet eller boet i Tyrkiet, og han har ikke sagt til politiet, at han boede i Tyrkiet. Han taler tyrkisk og kan i begrænset omfang skrive tyrkisk.

Foreholdt et brev, som han sendte til sin kone, mens han har været varetægtsfængslet, har han forklaret, at de personer, der er omtalt i brevet, er personer, som han har arbejdet sammen med i Danmark. Revisoren skulle lukke hans gamle virksomhed på en ordentlig måde.

V1 har supplerende forklaret, at F4 i starten var meget glad for at have fået kontakt til sin far. Da de skulle overnatte på hotellet, var F4 skeptisk og bange for, at der skulle ske noget. Det var samme dag, da hun og F4 var sammen, før F4 tog til Vejle for at møde sin far, at hun var lidt bange. Det var vidnet, der startede med at være skeptisk. F4 var lidt usikker på, om hun skulle tage af sted og møde sin far.

Efter F4 var kommet hjem, fortalte hun, at hun havde fortalt sin kæreste, hvad der var sket, men hun ville under ingen omstændigheder have, at hendes mor eller mormor fik noget at vide.

Hun og F4 er ikke længere bedste veninder og er ikke i kontakt med hinanden længere. Hun tror, at de begge var bange for, hvad der ville ske i forbindelse med retssagen, og at det medførte, at de gled fra hinanden.

Hun og F4 talte sammen i telefon flere gange i løbet af den pågældende nat, men hun husker ikke nu, hvad hun fik at vide over telefonen og via beskeder. Foreholdt afhøringsrapport af 14. juli 2021 (ekstrakten side 370, nederst) har hun forklaret, at det var præcis på den måde, hun fik at vide, hvad der var sket. Foreholdt samme rapport side 3, hvoraf det fremgår, at F4 fortalte sin kæreste om episoden den 13. juli 2021, har hun forklaret, at det godt kan passe.

Forevist besked fra F4 om, at hun skulle drikke sig til "blackout", tænkte hun, at det gik godt, men at F4 også lige skulle passe lidt på. Det er hendes opfattelse, at F4 i hvert fald i starten drak frivilligt. Da F4 skrev til hende, at det ville ende med en udpumpning (ekstrakten side 719, nederst), har hun forklaret, at hun opfattede det som en joke.

V2 har supplerende forklaret, at F4 kom småløbende, da de mødte hende. Hun talte med en veninde, da de mødte hende. Han mener, at de facetimedede. Det var også igennem veninden, at de fik lidt mere at vide. De ville ikke presse F4, fordi de kunne mærke, at hun ikke havde det så godt. Veninden sagde også, at de helst ikke skulle spørge F4 for meget. F4 fortalte ikke selv, hvad der var foregået.

Hun virkede bange og sagde noget om, at hun havde gemt sig i en have. Hun sagde ikke, hvem hun havde gemt sig for. Han så nogle beskeder på F4's telefon. Han mener, at hun sagde, at de var fra hendes far. Han husker ikke, hvad der stod i beskederne.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 4

Tiltalte, der efter det oplyste må antages at være F4s' far, havde booket et hotelværelse, hvor han og F4, der da var 14 år gammel, skulle overnatte, og tiltalte havde sammen med F4 købt alkohol, som de sammen drak på hotelværelset.

F4 har under videoafhøringen af hende afgivet en meget troværdig og sikker forklaring om, hvad der videre skete på hotelværelset. Hendes forklaring støttes af korrespondancen mellem V1 og hende den pågældende nat og af V2's opfattelse af hende, da han mødte hende om natten i By1, efter at F4 midt om natten havde forladt hotellet, der ligger i en by, som hun ikke kendte.

På den anførte baggrund tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at det er bevist, at tiltalte krænkede F4's blufærdighed ved befølinger, at han førte sine fingre ind i hendes skede, og at han forsøgte at opnå samleje med hende.

Det kan efter F4's forklaring lægges til grund, at tiltalte kom nøgen over i hendes seng to gange, hvor han trak hendes trusser ned og berørte hende ved bagdelen, brysterne og på kroppen, og at han, da han anden gang kom over i hendes seng, førte sine fingre ind i hendes skede, gned sin penis mod hendes ryg og løftede hendes bagdel op, mens hun lå på maven. Efter F4's forklaring forhindrede hun, at tiltalte fuldbyrdede samlejet ved, at hun pressede bagdelen ned, forsøgte at skubbe tiltalte væk og sagde, at hun ikke havde lyst.

5 dommere udtaler herefter:

Under de anførte omstændigheder sammenholdt med, at tiltalte ikke på nogen måde kunne være gået ud fra, at F4 havde eller ville give samtykke til samleje, finder vi, at tiltalte ikke frivilligt er trådt tilbage fra forsøget på voldtægt.

1 dommer udtaler:

Jeg finder, at tiltalte frivilligt afstod fra fuldbyrkelse af samlejet, og stemmer derfor for, at forsøget ikke skal straffes.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således, at tiltalte findes skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 21, og § 216, stk. 1, jf. § 225, jf. § 222, stk. 1, § 210, stk. 3, jf. stk. 1, jf. nugældende § 216, stk. 2, 2. pkt., og § 232, stk. 1.

Forhold 1, 5 og 6

Da tiltalte er fundet skyldig i flere tilfælde af kørsel i frakendelsestiden, henføres forholdet under færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1.

Straffen

Efter karakteren og grovheden af forhold 4 fastsættes straffen til fængsel i 2 år.

Frakendelse af førerretten

Da tiltalte ved dom af 8. november 2018 er frakendt førerretten i 3 år fra den 12. august 2019, skal førerretten frakendes i 6 måneder fra den 12. august 2022, jf. færdselslovens § 128, stk. 1, jf. § 126, stk. 1, nr. 9, jf. § 125, stk. 1, nr. 3.

Udvisningsspørgsmålet

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 2, nr. 3 og nr. 6, at tiltalte skal udvises, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte har efter det oplyste to børn, der er danske statsborgere, men han har oplyst, at han ingen relation har til disse børn. Han har derfor ingen afledt opholdsret, jf. EU-Domstolens dom i Chaves-Vilchez-sagen.

Tiltalte er tyrkisk statsborger. Efter det oplyste om tiltaltes forhold, herunder oplysningerne om hans forældres forhold, lægger landsretten ligesom byretten til grund, at han er omfattet af artikel 7 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen mellem EØF og Tyrkiet (associeringsafgørelsen).

Spørgsmålet er herefter, om udvisning vil være i strid med associeringsafgørelsens artikel 14, stk. 1. Det er endvidere spørgsmålet, om udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Tiltalte er idømt fængsel i 2 år for bl.a. forsøg på voldtægt mod sin 14-årige datter. Tiltalte er tidligere dømt flere gange for personfarlig kriminalitet, senest ved ankedom af 21. november 2011, hvor han blev idømt fængsel i 9 år for bl.a. flere røverier og overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1. På denne baggrund tiltrædes det, at tiltalte må anses for at udgøre en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 14, stk. 1, i associeringsafgørelsen, og at trusselsbetingelsen således må anses for opfyldt.

Tiltalte, der er 34 år, er født og opvokset i Danmark og har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 27 år. Han er gift og har to mindreårige børn sammen med sin ægtefælle, ligesom en stor del af hans øvrige familie, herunder hans forældre, bor i Danmark. Han har efter det oplyste haft en meget begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet og har i hvert fald i 2020 og 2021 ikke haft anden indtægt end kontanthjælp.

Tiltalte har jævnligt været på ferie i Tyrkiet og har senest i 2020 haft et længere ophold i Tyrkiet, ligesom han efter det oplyste har undersøgt mulighederne for at starte selvstændig virksomhed i Tyrkiet. Han taler tyrkisk, og det lægges efter hans forklaring til grund, at han også i et vist omfang kan skrive tyrkisk. Det må herudover lægges til grund, at han har noget familie i Tyrkiet, og at han gennem sin familie har kendskab til tyrkisk skik og kultur.

På den anførte baggrund tiltrædes det, at tiltaltes tilknytning til Danmark er meget stærkere end hans tilknytning til Tyrkiet, men at han dog ud over statsborgerskabet har en vis tilknytning til Tyrkiet, og at han ikke vil være uden forudsætninger for at begå sig i Tyrkiet, hvis han udvises.

5 dommere udtaler herefter:

På baggrund af det anførte og i øvrigt af de grunde, som byrettens mindretal har anført, tiltræder vi, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning, og at udvisning derfor ikke vil være i strid med associeringsafgørelsens artikel 14, stk. 1, og artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Vi finder dog, at udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig vil være et uproportionalt indgreb, således at dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Vi finder derfor, at indrejseforbuddet skal fastsættes til 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1.

1 dommer udtaler:

Af de grunde, som byrettens flertal har anført, finder jeg, at en udvisning af tiltalte med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Jeg stemmer derfor for at frifinde tiltalte for påstanden om udvisning.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

De juridiske dommere fastsætter godtgørelsen for tort til 50.000 kr. Der er ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på forholdets grovhed og forurettedes alder.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen. Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ændres, således at straffen forhøjes til fængsel i 2 år.

Tiltalte frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, der kræver kørekort, bortset fra lille knallert, i 6 måneder fra den 12. august 2022.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Byrettens afgørelse om sagsomkostninger stadfæstes

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 50.000 kr. til F4 , c/o advokat Morten Bünemann Dalsgaard, Løvenørns-
gade 17, 8700 Horsens. Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.